

نقش توسعه زراعت گلخانه‌ای در معیشت پایدار خانوارهای روستایی مطالعه موردی: دهستان دلند، شهرستان رامیان

سمیه آریون - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

بهمن صحتنَه^{*} - استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران
علیرضا خواجه‌شاهکوهی - دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، گروه جغرافیا، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان،
ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۵/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۱۵

چکیده

کشت‌های گلخانه‌ای با توجه به فراهم‌نمودن شرایط مصنوعی تولید و با ختنی کردن عوامل محیطی، ارتقای کیفیت محصول تولیدی، و استفاده بهینه از منابع محدود آب، خاک، انرژی، سوخت، و نهادهای کشاورزی اهمیت ویژه‌ای در پیشبرد فرایندهای کشاورزی و تحول اقتصاد روستایی دارد. آنچه در مبحث کشاورزی روستاهای اهمیت بسزایی دارد بحث معیشت پایدار ساکنان است؛ زیرا درآمد ناشی از این بخش به طور مستقیم بر معیشت خانوارهای روستایی تأثیرگذار است. هدف کلی پژوهش حاضر بررسی نقش زراعت گلخانه‌ای در معیشت پایدار خانوارهای روستایی دهستان دلند شهرستان رامیان است. این مطالعه از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت توصیفی- تحلیلی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه ۶۱۸۸ خانوار روستایی دهستان دلند تشکیل می‌دهند و با استفاده از فرمول کوکران ۳۶۵ سرپرست خانوار به عنوان حجم نمونه برای تکمیل پرسشنامه‌ها انتخاب شدند و به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های آماری استنباطی مان‌وایتنی، T مستقل در محیط نرم‌افزاری SPSS و برای تهیه نقشه از نرم‌افزار ArcGis استفاده شده است. نتایج پژوهش بیانگر آن است که بین توسعه زراعت گلخانه‌ای با توان‌های طبیعی مانند شرایط اقلیمی، حاصلخیزی اراضی، و بهبود مؤلفه‌های اقتصادی همچون افزایش درآمد فعالان این فعالیت، تنوع محصولات تولیدی، و مؤلفه‌های اجتماعی مثل مشارکت روستاییان، امن‌بودن سرمایه‌گذاری، و ارتقای مؤلفه‌های کالبدی خانوارهای روستایی همانند دسترسی آسان و سهولت حمل و نقل رابطه معناداری وجود دارد. بنابراین، حمایت‌های مالی و پشتیبانی‌های آموزشی، بیمه گلخانه‌ها، راه‌اندازی سیستم هیدرولوژیک، ارائه نهادهای جدید و اصلاح شده پیشنهاد می‌شود.

کلیدواژه‌ها: استان گلستان، خانوارهای روستایی، دهستان دلند رامیان، زراعت گلخانه‌ای، معیشت پایدار.

مقدمه

معیشت پایدار روستایی در چند دهه اخیر همواره یکی از دغدغه‌های اصلی توسعه در ایران و بیشتر کشورهای در حال توسعه بوده است. در بسیاری از کشورها، الگوی معیشت پایدار روستایی به عنوان راهبردی بالهمیت برای توسعه روستایی تجربه شده است. برای ایجاد تغییر و حرکت سریع و مستمر در راه پیشرفت، باید همزمان و همسو و هماهنگ همه منابع و امکانات موجود را برای پیشرفت متناسب همه اقسام در تمام سطوح جوامع روستایی و در همه زمینه‌ها (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی ...) به کار گرفت تا با ایجاد محیطی مناسب بستر لازم برای بازسازی، نوسازی، و بهبود زندگی و رونق فعالیت‌های اقتصادی اعضای جامعه فراهم شود. همچنین، می‌توان گفت معیشت پایدار روستایی یک استراتژی برای اصلاح وضع اقتصادی و اجتماعی مردم فقیرتر جامعه است و برای خارج کردن روستا از انزوا گزینه مناسبی است (جهان‌تیغ، ۱۳۹۰: ۴۷). همچنین، رابطه توسعه روستایی و توسعه کشاورزی بیش از هر چیز تحت تأثیر تغییرات اجتماعی، اقتصادی، و محیطی قرار گرفته است و بر منابع کشاورزی به‌ویژه منابع محدود کشاورزی سنتی فشار روزافزونی وارد آورده است. این شرایط بی‌تردد روستا و روستاییان را تحت تأثیر قرار می‌دهد (نوری و همکاران، ۱۳۹۵: ۶۸۸).

محیط‌های جغرافیایی متفاوت پتانسیل‌ها و الگوهای متفاوتی در زمینه‌های مختلف به‌ویژه در زمینه معیشت و فعالیت ساکنان آن‌ها ارائه می‌دهند که توجه به این مهم در برنامه‌ریزی‌های محلی و محیطی حائز اهمیت فراوان است. بنابراین، بررسی، شناخت، و تحلیل قابلیت‌ها و معیشت نواحی روستایی گامی اساسی و مهم در فرایند توسعه برنامه‌ریزی‌های توسعه پایدار روستایی تلقی می‌شود (توكلی و همکاران، ۱۳۹۵: ۶۳). با توجه به اینکه فعالیت‌های کشاورزی تعیین‌کننده حیات اقتصادی بسیاری از روستاهای کشور است، لازم است، ضمن توسعه بخش کشاورزی، اقداماتی در زمینه بهره‌برداری بهینه از قابلیت‌های محلی و منطقه‌ای صورت پذیرد (حسینی نقوی، ۱۳۹۰: ۴۴). همچنین، در طی سال‌های گذشته، کاهش و افزایش قیمت‌ها، چشم‌پوشی از ظرفیت‌های منطقه، چشم‌پوشی از دانش و اطلاعات و تجربه کشاورزان، بی‌توجهی به کشاورزی خردۀ مالکی، توجه ناکافی به روستاهای، و عدم بهره‌گیری از مشارکت روستاییان چالش‌های عدیدهای به وجود آورده است (صدرموسوی و همکاران، ۱۳۹۹: ۲۹۴). در این راستا یکی از نظامهای نوین کشاورزی که در پاسخ به افزایش بهره‌وری و استفاده بهینه از منابع آب و خاک مطرح شده است نظام تولید گلخانه‌ای است. محصولات گلخانه‌ای از محصولاتی است که در بیشتر نقاط ایران قابلیت گسترش داشته و حتی قابل رقابت در عرصه جهانی است (جهانیان، ۱۳۸۲: ۵۵). از مهم‌ترین دلایل اقتصادی برای کشت گلخانه می‌توان به افزایش تعداد برداشت‌ها در سال، افزایش برداشت محصول نسبت به سطح زیر کشت، تعیین زمان بهره‌برداری محصول، کاهش تعداد کارگران، و ... اشاره کرد. از طرفی هم بازار محصولات کشاورزی هیچ گاه از رونق نمی‌افتد و همیشه رو به ترقی است. بنابراین، رشد جمعیت و اقبال عمومی برای استفاده از محصولات کشاورزی شاید از مهم‌ترین عوامل وجود همیشگی سود در بازار محصولات کشاورزی باشد. با توجه به شرایط اقتصادی کشاورزان و نیاز به افزایش تولید و کسب درآمد بالاتر، لازم است در روش‌های تولید محصولات کشاورزی و باغی تغییراتی ایجاد شود. بنابراین، ایجاد گلخانه یکی از بهترین تغییراتی است که می‌توان در این حوزه ایجاد کرد.

در راستای افزایش محصولات کشاورزی و ایجاد امنیت غذایی، توسعه کشت گلخانه‌ای گزینه مطلوبی است که در نواحی روستایی شهرستان رامیان نیز این نوع شیوه کشت به صورت واحدهای کوچک و سنتی در حال انجام است. تغییرات آب و هوایی در فصول مختلف و محدودیت گیاهان برای رشد در اثر این تغییرات اصلی‌ترین دلیل برای این موضوع است که با فراهم کردن محیطی با کمترین ارتباط با محیط آزاد بتوان از محدودیت‌های اقلیمی و محیطی رها شد و در کل فصول به تولید محصولات کشاورزی دلخواه پرداخت. بنابراین، یکی از ضرورت‌های توسعه کشت گلخانه‌ای

پایداری تولید و عرضه محصول در طول سال است. بنابراین، با توجه به ظرفیت‌های منطقه به لحاظ کشاورزی، می‌توان به گسترش و ترویج کشت گلخانه‌ای اهتمام بیشتری داشت و نسبت به توانمندسازی روستاییان اقدامات جدی‌تری انجام داد. از این‌رو، پژوهش حاضر در صدد یافتن پاسخ به پرسش‌های زیر است:

آیا بین توان‌های طبیعی با گسترش و ترویج زراعت گلخانه‌ای در نواحی روستایی شهرستان رامیان رابطه‌ای وجود دارد؟ آیا بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و بهبود مؤلفه‌های اقتصادی و اجتماعی خانوارهای روستایی شهرستان رامیان رابطه‌ای وجود دارد؟ آیا بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و ارتقای مؤلفه‌های کالبدی خانوارهای روستایی شهرستان رامیان رابطه‌ای وجود دارد؟

مطالعات متعددی درباره موضوع کشت گلخانه‌ای و نقشی که می‌تواند در تنوع تولید محصولات کشاورزی و جلوگیری از صدمات طبیعی به محصولات کشاورزی و از طرفی در افزایش اشتغال، بهبود وضعیت اقتصادی کشاورزان، و ارتقای کیفیت زندگی ساکنان نواحی روستایی به همراه داشته باشد در خارج و داخل کشور توسط پژوهشگران انجام شده است که به برخی از این مطالعات اشاره می‌شود.

جدول ۱. پیشینه تحقیق

یافته‌ها	محقق (سال)
در تحقیقی با نام «تحلیل کارایی توانی‌های کشاورزی گلخانه‌ای در روستی» به مقایسه دو شکل از تولید محصولات کشاورزی گلخانه‌ای به صورت تعاوی و غیرتعاوی پرداخته است. براساس نتایج پس از تجزیه و تحلیل، انتخاب استراتژی برای توسعه تولید در مقیاس کوچک در کشاورزی تولیدات به شکل غیرتعاوی راندمان نسبتاً بالاتری را در کشاورزی گلخانه‌ای روستی نشان داده که در حال حاضر تا حدودی تلاش‌های ناموفق دولت برای توسعه همکاری‌های کشاورزی گلخانه‌ای را توجیه می‌کند.	نیکولا بیو (۲۰۱۸)
در پژوهشی به بررسی نقش گلخانه‌ها در بهبود معیشت روستایی و رشد کشاورزی در ولسوالی اینجلی هرات می‌بردازد. نتایج بیانگر تأثیر گلخانه در تغییرات مشت در آمدی و بهبود وضعیت میشست جامعه روستایی و سهم بالقوه آن در توسعه روستایی است. این تکیک پتانسیل ارائه محصولات تازه کشاورزی به بازارها بهخصوص در فضول غیربرزاعی را درآوردست. همچنین می‌تواند مشکل پیکاری در مناطق روستایی افغانستان را افزایش فرستهای شغلی کاهش داده و مهاجرت جوانان روستایی را کاهش دهد، لذا قابلیت گسترش در سراسر کشور را دارد.	میرعارف (۲۰۱۶)
تحقیقی را به عنوان حساسیت استراتژی می‌بینیم که سرمایه معیشت به سرمایه اینجیلی که ساختاریافته در مسیر رودخانه مین چیانگ کشور چین انجام داده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که سرمایه‌های طبیعی و انسانی را هربرد می‌بینیم می‌شوند. درآمدی و بهبود وضعیت میشست جامعه روستایی و سهم بالقوه آن در توسعه روستایی است. این تکیک پتانسیل ارائه محصولات تازه کشاورزی به بازارها بهخصوص در فضول غیربرزاعی را درآوردست. همچنین می‌تواند مشکل پیکاری در مناطق روستایی افغانستان را افزایش فرستهای شغلی کاهش داده و مهاجرت جوانان روستایی را کاهش دهد، لذا قابلیت گسترش در سراسر کشور را دارد.	فانگ و همکاران (۲۰۱۴)
تحولات میشست روستایی ناحیه یانگ در فلات لس چین را از طریق کشاورزی گلخانه‌ای بررسی کرداند. نتایج نشان می‌دهد که به دلیل انجام دادن کشاورزی گلخانه‌ای، ناحیه یانگو در بازه زمانی شش سال رشدی ۱۵۹٪ را در درآمد سرانه خود تحریه کرده است. همچنین، اثرهای میشست و معنادار کشاورزی گلخانه‌ای نوین در میشست مردم این ناحیه شاهدی را باستگی کم آن‌ها بر درآمد یارانه‌هast.	فانگ و همکاران (۲۰۱۳)
در اثر خود با نام «بهبود درآمد و میشست خانوارهای روستاهای افغانستان از طریق سیستم‌های تولید پایدار برای محصولات بالازش و مصرف آب کمتر» بیان می‌کند که برای کمک به کشاورزان افغانستان و تسريع توسعه روستایی پروژه سیستم تولید شرده برای تولید محصولات بالازش انجام گرفت. ۲۵٪ تولید کننده در شش استان انتخاب شدند. نتایج بیانگر آن است که تولید محصولات با کیفیت بالا به طرز شگفت‌انگیز افزایش یافت و به درآمد بهتر تا ۱۳۵٪ درصد منجر شد.	مصطفی (۲۰۰۷)
در پژوهشی به تحلیل تکریش گلخانه‌داران دشت ورامین در زمینه کشاورزی پایدار پرداخته است که نتایج نشان داد فقط درصد از گلخانه‌داران تکریش می‌شوند کشاورزی پایدار دارند. متفقین این تحقیق نگوش به کشاورزی پایدار و ده که نمرات حاصل از سنجش نگوش برآورد شد. نتایج آزمون دگرسون چندمتغیره نشان می‌دهد بین متغیر داشن کشاورزی پایدار، سطح تحصیلات، استفاده از سازوکارهای عملی، و اطلاع‌یابی با تکریش به کشاورزی پایدار رابطه میشست و معنی‌داری وجود دارد.	علیخانی (۱۳۹۸)
در مطالعه‌ای به نام «سنگش سطح دارایی‌های میشست در مناطق روستایی با رویکرد میشست پایدار، مطالعه موردي: روستاهای شهرستان تاییاد» با استفاده آزمون آماری فریدمن و با انکا بر دارایی‌ها و سرمایه‌های اصلی (انسانی، اجتماعی، مالی، طبیعی، و فیزیکی) به این نتیجه رسیدند که بین روستاهای موردمطالعه از نظر برخورداری از دارایی‌های میشست تفاوت معنادار وجود دارد و سیم دارایی‌ها بیشتر است که شان از یکپارچگی و انسجام اجتماعی در بین روستاهای مورد مطالعه است.	سجامی قیداری و همکاران (۱۳۹۵)
ایران به دلیل شرایط خاص آب و هوایی و محدودیت‌های منابع آبی از جمله کشورهایی است که به تجدیدنظر اساسی در ساختار نظام کشت نیازمند است و در این راستا توسعه کشت گلخانه‌ای می‌تواند به عنوان یک راهکار مناسب مطرح باشد که هم‌اکنون مورد توجه قرار گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد توسعه کشت گلخانه‌ای در منطقه چیرفت می‌تواند این منطقه را به سمت و سوی رشد و توسعه و همچنین توسعه مناطق روستایی سوق دهد. با افزایش سطح زیر کشت محصولات گلخانه‌ای می‌توان به افزایش صادرات محصولات کشاورزی امیدوار بود.	قیبری و همکاران (۱۳۹۴)
در تحقیق خود عواملی مانند کمبود منابع طبیعی، یکاری، افزایش جمعیت، و حوادث طبیعی را از مهم‌ترین عوامل آسیب‌رسان به میشست افراد بیان کرداند.	شرف و زرافشانی (۱۳۹۰)
در پژوهشی به تحلیل آسیب‌پذیری کشاورزان سبزی و صیفی کار با استفاده از چارچوب میشست های روستایی پایدار در شهرستان اسدآباد پرداخته است. نتایج نشان داد که کشاورزان از ابعاد انسانی، فیزیکی، طبیعی، و اقتصادی آسیب‌پذیرند. همچنین، آسیب‌پذیری با ظرفیت سازگاری کشاورزان، تنوع در راهبردهای میشست خانوارها و میزان دسترسی به خدمات بیرونی رابطه منفی دارد؛ به طوری که با افزایش ظرفیت سازگاری، میزان درآمد از غالیه‌های غیرکشاورزی افزایش یافته و سطح آسیب‌پذیری در دسترسی و ارتباط با نهادهای بیرونی کاهش می‌یابد.	دادی (۱۳۹۰)

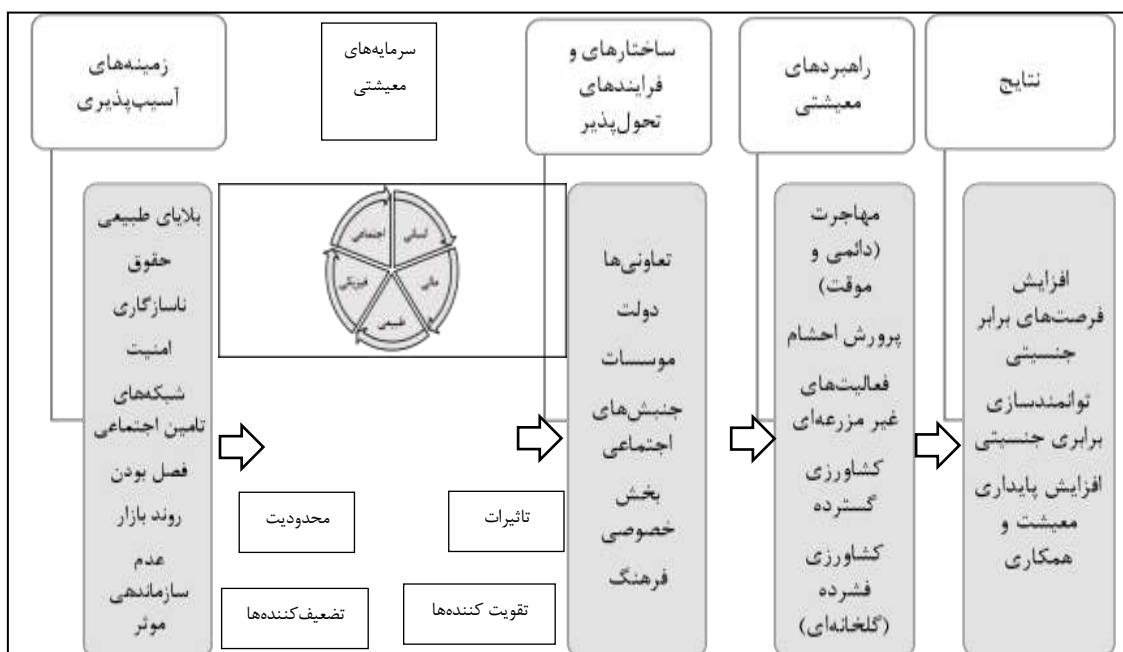
با مرور مطالعات انجام‌گرفته مشخص می‌شود که در سال‌های اخیر کشت محصولات گلخانه‌ای در بیشتر کشورها و بهخصوص ایران بهشدت مورد توجه سیاست‌گذاران، برنامه‌ریزان، و حتی بهره‌برداران پیشرو بخش کشاورزی قرار گرفته و همواره شاهد گسترش و توسعه سطح گلخانه‌ها و تنوع در کشت محصولات متنوع بوده‌ایم و بر اثرهای مثبت این نوع کشت تأکید شده است. در این تحقیق نیز از زاویه معیشت پایدار و نقشی که کشت گلخانه‌ای در سرمایه‌های معیشتی ساکنان نواحی روستایی ایفا می‌کند پرداخته می‌شود.

مبانی نظری

از دیدگاه بسیاری از نویسنده‌گان و سازمان‌های توسعه بین‌المللی، برای توسعه جوامع محلی، رهیافت‌های گذشته و حال موقتی در کاهش فقر نداشته‌اند و تغییر در رویکرد ضروری است. در این میان، یکی از چارچوب‌هایی که می‌تواند بهصورت جامع راهبردهای افراد در شرایط آسیب‌پذیری با درنظرگرفتن معیشت آن‌ها را توضیح دهد و بهصورت یک سیستم پویا هم مداخلات خارجی هم فعالیت ساکنان روستایی را درنظر بگیرد رویکرد معیشت پایدار روستایی است (تانگ و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۸). یکی از محورهای اساسی دست‌یابی به اهداف توسعه روستایی درک صحیح از معیشت پایدار است. از این‌رو، برای رسیدن به معیشت پایدار روستایی، لازم است تا حرکت از الگوهای معیشتی سنتی به الگوهای معیشتی پایدار در جامعه روستایی مناسب با نیازهای جامعه امروزی و ظرفیت‌های محیطی انجام گیرد. دست‌یابی به معیشت پایدار روستایی بدون توجه به دارایی‌ها و سرمایه‌های معیشتی در روستاهای امکان‌پذیر نیست (اعظمی و هاشمی، ۱۳۹۶: ۵۹).

به اعتقاد بسیاری، چالش آینده کشاورزی ارگانیک غلبه بر روش‌های فعلی تولید محصولات کشاورزی به سوی چشم‌اندازی وسیع‌تر با هدف تغییر سیستم غالب غذایی و زراعی است (تیت‌تارالی، ۲۰۲۰: ۱). از طرفی، محوریت انسان در فرایند توسعه در مناطق روستایی از مهم‌ترین ابزارهای توسعه به‌شمار می‌آید؛ زیرا ویژگی‌های نیروی انسانی به لحاظ کمی و کیفی از جمله عوامل مؤثر در جریان توسعه روستایی شمرده می‌شود. افزایش جمعیت و کمبود فعالیت‌های اشتغال‌زا در نواحی روستایی موجب آسیب‌پذیری خانوارهای روستایی شده و بیشتر مهاجرت روستاییان به نواحی شهری به‌سبب نبود اشتغال و درآمد برای گذران زندگی خانوار است (مطیعی لنگرودی و همکاران، ۱۳۹۰: ۶۷). رویکرد معیشت پایدار به عنوان رویکردی جدید در ارتباط با توسعه روستایی و با هدف کاهش و ریشه‌کنی فقر روستایی مطرح شده است (ویسی و نیکخواه، ۱۳۹۷: ۳۲۹). رویکرد معیشت پایدار، که چارچوب و ابزارهایی برای درک پیچیدگی معیشت مردم و پاسخ‌های مناسب به این پیچیدگی‌ها بوده، در اواخر دهه ۱۹۹۰ با هدف پیشرفت و درجهت فقرزدایی از اجتماعات روستایی به وجود آمد (هورسلی و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۶۳). این روش در یک قالب کلی بهصورت «تونایی یک واحد اجتماعی به‌منظور افزایش دارایی‌ها و توانایی‌های خود در مقابله با مشکلات و شوک‌ها در طول زمان» تعریف می‌شود. روش معیشت پایدار در ابتدا به دنبال تشخیص و تعیین مهم‌ترین دارایی‌های معیشتی و تأثیر انواع شوک‌ها (طبیعی، سیاسی، و اقتصادی) بر این دارایی‌های است (مورس و همکاران، ۲۰۰۹: ۳). دارایی‌های معیشتی به منابع پایه مردم محلی اشاره دارد. کشاورزی یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های اقتصاد روستایی به‌شمار می‌رود که می‌تواند نقش مهمی در کاهش فقر و معیشت پایدار روستایی ایفا کند. به‌منظور تحقق معیشت روستایی در برنامه‌های توسعه پایدار روستایی، توجه به دارایی‌های پنخگانه معیشت پایدار (انسانی، اجتماعی، مالی، طبیعی، و فیزیکی) برای توفیق و تداوم برنامه‌های اجرایی ضروری است (خسروزادیان و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۴۳).

در تعریف معیشت گفته شده است که معیشت همه کارهایی است که افراد انجام می‌دهند تا گذران زندگی کنند، به دارایی‌ها دست یابند، و آن‌ها را مدیریت کنند. مفهوم معیشت در هیئت مشورتی و نظارتی کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه مطرح و به عنوان دسترسی کافی و جریان مناسب غذا و منابع مالی برای برطرف کردن نیازهای اساسی بشر تعریف شده است (اندرسون، ۲۰۰۲: ۲۴). در تعریف انتیتوی توسعه بین‌الملل بریتانیا، تأمین معیشت شامل قابلیت‌ها، دارایی‌ها، و فعالیت‌های لازم برای زندگی مطلوب است (کاگ و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۰). از دیدگاه چمپرز، زمانی معیشت پایدار خواهد بود که در مقابل تنفس‌ها، استرس‌ها، و شوک‌ها مقاوم باشد و قابلیت‌ها و دارایی‌ها نه تنها در حال حاضر، بلکه برای آینده‌گان نیز حفظ شود و دیگر اینکه منافع خالصی برای گذران معیشت دیگران در سطوح ملی و محلی در کوتاه‌مدت یا بلندمدت ایجاد کند (گروه توسعه بین‌الملل، ۲۰۰۸). در تصویر ۱ مدل و چارچوب اصلی رویکرد معیشت پایدار ارائه شده است. اجزای اصلی این رویکرد شامل دارایی‌ها، زمینه‌ها، شرایط و روندهای استرس‌زا و شوک‌آور (آسیب‌پذیری)، فرایندهای نهادی، و ساختارهای سازمانی است.

شکل ۱. چارچوب نهایی رویکرد معیشت پایدار (فوراکر، ۲۰۰۱)

زمینه‌های آسیب‌پذیری جامعه روسایی

آسیب‌پذیری توصیفی از نالمنی در رفاه افراد، خانواده، و جامعه در مواجهه با تغییرات محیط خارجی است. چارچوب مفهوم آسیب‌پذیری شامل این موارد است:

فصلی بودن

به عنوان مثال: نوسانات قیمت‌ها و تولیدات، فرصت‌های شغلی.

شوک‌ها

تکان‌های واردشده ناگهانی، غیرقابل پیش‌بینی، و آسیب‌زا. به عنوان مثال: درگیری، جنگ، بهداشت، بیماری، سیل، طوفان، خشکسالی، آفات، زمین‌لرزه، آتش‌سوزی، دزدی.

روندهای بحران‌زا

به طور معمول، فشارهای فزاینده قابل پیش‌بینی و مستمر در زمان‌های گوناگون. مانند کمبودهای فصلی، افزایش جمعیت، کاهش حاصل خیزی خاک، آلودگی هوا، روندهای اقتصادی، محیط زیست، حکومت و روندهای تکنولوژیک (چمبرز و کانوی، ۱۹۹۱: ۱۰).

چارچوب آسیب‌پذیری (یا قرارگرفتن در معرض خطر) کمک می‌کند به اینکه چگونه مردم در ک درستی از موفقیت یا حفظ معیشت خود در مقابل شوک‌ها، روندها، و فصلی‌بودن داشته باشند (مکدانگ و همکاران، ۲۰۰۹: ۵۵). پنج دسته از دارایی‌های سرمایه‌ای شناسایی شده‌اند؛ هرچند ممکن است به آن‌ها مواردی مانند سرمایه سیاسی (قدرت و ظرفیت برای تأثیرگذاشتن بر تصمیم‌گیری) اضافه شود، پنج مقوله اصلی عبارت‌اند از:

سرمایه انسانی

شامل بهداشت، تغذیه، آموزش، دانش و مهارت، توانایی کار، ظرفیت سازگاری، رهبری، و خلاقیت است. سرمایه انسانی مهارت‌ها را افزایش می‌دهد و انسان را قادر می‌سازد در جستجوی کار یا به دست آوردن یک یا چند شغل اقدام کند.

سرمایه اجتماعی

شامل شبکه‌ها و ارتباطات، اعتماد به روابط و تفاهem متقابل و پشتیبانی، ارزش‌های مشترک، رهبری، روابط خانوادگی، ارتباطات قبیله‌ای و زبانی است که به فرهنگ کمک می‌کند. به وجود آمدن اعتماد در سرمایه اجتماعی باعث تسهیل در اعتماد و همکاری متقابل می‌شود (فرگوسن، ۲۰۱۲: ۵).

سرمایه طبیعی

شامل زمین، آب و منابع آبزی، درختان و محصولات جنگلی، حیات وحش، گیاهان خودرو و الیاف، تنوع زیستی، خدمات زیست‌محیطی، و مواد معدنی است و مردم از آن‌ها برای تولید و جهت بقا استفاده می‌کنند. کسانی که تمام یا بخشی از معاش خود را از منابع طبیعی مبتنی بر فعالیت‌های کشاورزی، ماهی‌گیری، جمع‌آوری از جنگل‌ها، استخراج مواد معدنی، و ... به دست می‌آورند. سرمایه طبیعی منبع اصلی برای ایجاد معیشت در جامعه روستایی است که می‌تواند معاش آن‌ها را حفظ کند.

سرمایه فیزیکی

شامل زیرساخت‌ها (حمل و نقل، جاده‌ها، وسایل نقلیه، سرپناه و ساختمن امن، تأمین آب و فاضلاب، ارتباطات، مدارس، نشریات، انرژی)، ابزار و فناوری (ابزار و تجهیزات برای تولید، بذر، کود شیمیایی، سوموم دفع آفات، تکنولوژی سنتی، ماشین‌آلات، ابزار مورد استفاده برای فعالیت، تراکتور، گاوآهن) می‌شود. این سرمایه در کاهش هزینه‌ها مؤثر است و جایه‌جایی بین مکان‌های مختلف جهت کسب درآمد و ارائه فرصت‌ها را ممکن می‌سازد. به عنوان مثال، جاده‌ها دسترسی سریع به بازارها را برای خانوارها جهت ارائه تولیدات ممکن می‌کنند و سبب بهبود معیشت آن‌ها می‌شوند. خدمات آموزشی و بهداشتی نیز هزینه‌های روستاییان را در روستا کاهش می‌دهند و نیاز مراجعه به نقاط شهری را از بین می‌برند یا برق که برای پمپ‌های آب استفاده می‌شود (تیمالسینا، ۲۰۰۷: ۴۴).

سرمایه مالی

شامل پول نقد، دارایی‌ها، پس‌انداز، اعتبار و درآمد حاصل از اشتغال، تجارت، مقررات و حقوق بازنشستگی، حواله‌ها، دستمزدها و ... است (سررات، ۲۰۰۸: ۲). این سرمایه تداوم معاش را برای مردم ممکن می‌سازد.

استراتژی‌های معیشتی ترکیبی از فعالیت‌هاست که مردم به منظور دست‌یابی به اهداف خود، که همان امرار معاش است، انتخاب می‌کنند. این فعالیت‌ها شامل فعالیت‌های تولیدی، سرمایه‌گذاری، و انتخاب استراتژی‌های مثبت این استراتژی‌ها در تقابل با کاهش محدودیت‌ها بود. هدف از استراتژی‌های معیشتی برای رسیدن به نتایج معیشت است. معیشت پایدار با هدف کمک به مردم فقیر جهت دست‌یابی به پیشرفت‌های پایدار در مقابل فقر انجام می‌گیرد. استراتژی‌های معیشتی ممکن است با احضار منابع طبیعی برای فعالیت، فعالیت‌های خارج از مزرعه، مهاجرت، و ارسال وجود، مقری، حقوق بازنیستگی، و ... باشد. انتخاب استراتژی فرایندی پویاست. برای مثال، در خانواده‌های کشاورز، فعالیت‌ها لزوماً به کشاورزی محدود نمی‌شود، بلکه شامل فعالیت‌های دیگری می‌شود از جمله فعالیت‌های غیرکشاورزی و مهاجرت (چه موقعی چه دائمی) در جهت تنوع درآمد و تنوع نیازها. نتایج معیشت می‌تواند شامل درآمد بیشتر، افزایش رفاه، کاهش آسیب‌پذیری، کاهش ناابرایی، بهبود امنیت غذایی، و پایداری محیط زیست با استفاده پایدار از منابع طبیعی باشد بهبود شان و منزلت انسانی شود (سررات، ۲۰۰۸: ۳).

فعالیت‌های معیشتی یا استراتژی‌ها به ترکیبی از فعالیت‌ها و انتخاب‌هایی که مردم برای رسیدن به آرزوهای خود در چارچوب دارایی، آسیب‌پذیری، و سیستمی که در آن زندگی می‌کنند اشاره می‌کند. اقدامات می‌تواند فعالیت‌های تولیدی مانند کار، برداشت محصول، و سرمایه‌گذاری‌های کوچک، یا طرز برخورد نظری مهاجرت و وام‌گرفتن باشد. اقدامات به معنای چگونگی زندگی مردم و واکنش به شوک‌ها و فشارهای است. در بسیاری از مناطق روستایی بقا یا بهبود زندگی مردم فقط با تکیه بر کشاورزی امکان‌پذیر نیست، بلکه اتخاذ طیف وسیعی از استراتژی‌های معیشتی لازم است (صحنه، ۱۳۹۰: ۴۸).

پیامدهای معیشتی دستاوردها یا خروجی‌های اقدامات معیشتی است. آن‌ها مهم‌اند، زیرا نشان‌دهنده فهم دارایی‌های بالقوه، آسیب‌پذیری، و سیستم‌ها هستند. پیامدها می‌تواند در ایجاد انگیزه برای تعیین فعالیت‌ها کمک کند. پیامدهای می‌تواند در شرایط درآمد، رفاه، کاهش آسیب‌پذیری، امنیت غذایی، یا حتی محیط زیست سالم مشاهده شود. پیامدهای معیشت بازخورد دارایی‌های پایه‌ای جامعه و تأثیر آسیب‌پذیری و مفهوم سیستم‌ها در عملکرد آن است (سازمان غیرانتفاعی توانمندسازی فقرای روستایی، ۲۰۰۵).

روش پژوهش

این پژوهش از نوع کاربردی و از نظر ماهیت توصیفی- تحلیلی است. نحوه گردآوری داده‌ها کتابخانه‌ای و میدانی (پرسشنامه محقق‌ساخته) است. پرسشنامه بر اساس فرضیات تحقیق طراحی و پس از تکمیل به محیط نرم‌افزاری spss وارد و سپس با استفاده از آزمون‌های آماری مان‌وايتی، و T مستقل تجزیه و تحلیل شد. برای تهیه نقشه از سیستم اطلاعات جغرافیایی ArcGis استفاده شده است.

جامعه‌آماری، حجم نمونه، و روش نمونه‌گیری

در این پژوهش جامعه‌آماری تحقیق حاضر را همه ۶۱۸۸ خانوار ساکن در نواحی روستایی دهستان دلنده، که به امر کشاورزی می‌پردازند، تشکیل می‌دهند که حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۳۶۵ سرپرس است خانوار جهت پرسشگری انتخاب و تکمیل و تجزیه و تحلیل شده است. توزیع پرسشنامه در سطح سراسر روستاهای دهستان دلنده به صورت تصادفی ساده انجام گرفت. همچنین، سرپرستان خانوارها در قالب دو گروه- روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای

(۱۵۵) و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای (۲۱۰) – مطالعه شده‌اند. روایی پرسشنامه با استفاده از آرای استادان دانشگاهی گروه جغرافیا و علوم اجتماعی و کارشناسان جهاد کشاورزی (۲۱ نفر) تأیید شد. برای سنجش پایایی ابزار پرسشنامه، از ضربیب آلفای کرونباخ برای سی پرسشنامه ابتدایی جهت ورود به مرحله اصلی استفاده شده و مقدار آن ۸۳ درصد به دست آمده است. متغیرهای تحقیق نیز با توجه به فرضیه‌های تحقیق در ابعاد توان‌های طبیعی، اقتصادی، اجتماعی، و کالبدی طراحی و تحلیل شد.

جدول ۲. روستاهای دهستان دلند برای تکمیل پرسشنامه

روستا	نمونه	خانوار	روستا	نمونه	خانوار	روستا	نمونه	خانوار	روستا	نمونه	خانوار	روستا	نمونه	خانوار
گلند	۴۲	۶۸۸	تاتار سفلی	۴۲	۲	زنگآباد	۳۲	۵۴۳	سفیدچشم	۱۰	۱۷۱	میانکاله	۱۰	۱۷۱
میانکاله	۱۰	۱۷۱	اسلام آباد	۱۰	۱۷۵	توان فارس	۵	۹۹	آلهه آباد	۶	۱۰۲	اسلام آباد	۶	۱۰۲
اسلام آباد	۶	۱۰۲	چمران	۴	۶۲	توران ترک	۲	۴۰	الله آباد	۱۱۳	چاله پلز	حسین آباد	۶	۱۱۳
حسین آباد	۱۱۳	چاله پلز	۴	۷۱	قره قاج	۲	۴۶	توحید آباد	۱۹۵	کلو	سیداحمد	۴	۷۶	
سیداحمد	۷۶	کلو	۱۱	۱۹۵	فروندگاه	۶	۱۱۳	اوخلی پاییں	۲	۳۰	اوخلی بالا	۶	۱۰۲	
اوخلی بالا	۱۰۲	حاجی نظر	۲	۳۰	سرپنه	۷	۱۱۸	فجر	۴۷	Hajji Saeed	دریا	۴	۶۳	
دریا	۶۳	Hajji Saeed	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

مأخذ: محاسبات نگارندگان، ۱۳۹۸، سرشماری نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵

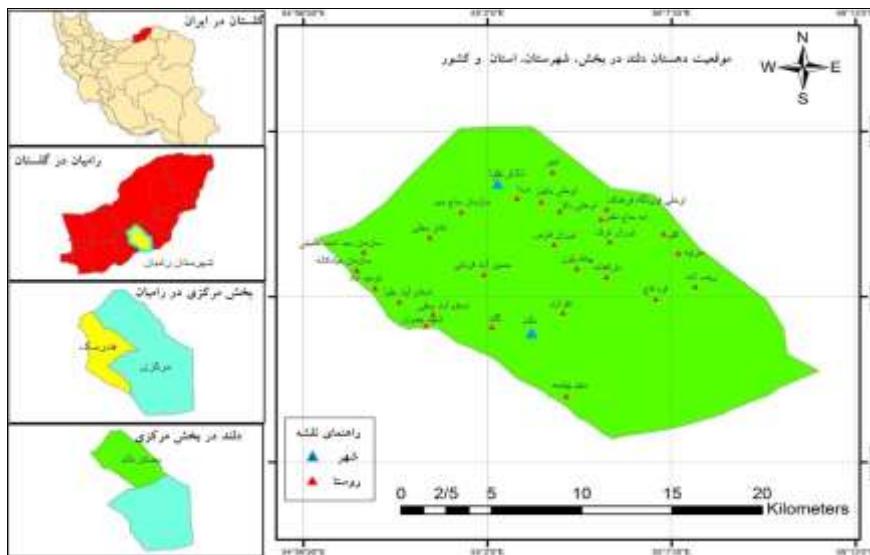
جدول ۳. متغیرهای مورد بررسی

متغیر	شاخص
وجود زمین‌های حاصل خیز کشاورزی، دسترسی آسان و گستردگی زمین، دسترسی آسان به منابع آب، نبود محدودیت‌های مکانی برای توسعه فعالیت، نوع اقلیم و وضعیت خاک منطقه، کاهش نیاز آبی محصولات کشاورزی، آبودگی‌های محیطی، کیفیت محیط زیست	توان‌های طبیعی
ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و میزان رضایت در بخش کشاورزی، افزایش و میزان رضایت از درآمد در بخش کشاورزی، افزایش راندمان تولید محصولات و تولید مداوم آن و میزان رضایت از آن، تنوع محصولات تولیدی در روستا در فصول مختلف و میزان رضایت از آن، افزایش میزان اشتغال غیر کشاورزی و میزان رضایت از آن در روستا، افزایش انگیزه ماندگاری روستاییان، میزان شرکت و علاقه‌مندی در تصمیم‌گیری و فعالیت‌های اجرایی در روستا، افزایش علاقه‌مندی به در اختیار قراردادن تجربه کاری به سایر روستاییان، امن‌بودن روستا به لحاظ محیط سرمایه‌گذاری، افزایش همبستگی و انسجام اجتماعی در بین روستاییان، ترجیح راهاندازی کسب و کار در روستا نسبت به شهر، میزان رضایت از کیفیت زندگی	مؤلفه‌های اقتصادی و اجتماعی
مالکیت مسکن، وضعیت مسکن، مترأز مسکن، قدمت مسکن، میزان رضایت از مصالح استفاده شده در مسکن، میزان رضایت از کیفیت مسکن، نوع راه ارتباطی، میزان رضایت از نحوه دفع آب‌های سطحی روستا، میزان رضایت از نحوه دفع زباله و پسماند در روستا، تغییر کاربری اراضی روستا	مؤلفه‌های کالبدی

منبع: مطالعات نگارندگان، ۱۳۹۸

محدودهٔ مورد مطالعه

شهرستان رامیان، با مساحت ۷۳/۷۸۰ کیلومتر مربع، در ۵۵ درجه طول شرقی و ۳۷ درجه عرض شمالی در جنوب شرقی استان گلستان واقع شده است. به لحاظ تقسیم‌بندی سیاسی، شهرستان رامیان دارای دو بخش مرکزی رامیان و فندرسک است و دارای چهار دهستان دلند، فندرسک شمالی، فندرسک جنوبی، و قلعه میران. دهستان دلند از دهستان‌های واقع در بخش مرکزی شهرستان رامیان و دارای ۲۶ آبادی دارای سکنه است (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان گلستان، ۱۳۹۵). دهستان دلند جزو مناطق پُر جمعیت شهرستان رامیان و بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵، ۲۰۷۵۴ نفر (۶۱۸۸) خانوار) بوده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل ۲. موقعیت دهستان دلند، ۱۳۹۸

ویژگی‌های فردی

نتایج حاصل از توصیف ویژگی‌های فردی خانوارهای روستایی نشان می‌دهد میانگین سنی سرپرست خانوارها در بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای رده سنی ۴۰-۶۰ سال با ۲۱/۴ درصد است و در بین روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای بیشترین فراوانی مربوط به رده سنی ۴۰-۲۰ سال با ۳۴/۲ درصد است. ۷۶/۷ درصد پاسخ‌دهندگان مرد و ۲۳/۳ درصد زن است. ۹۴ درصد پاسخ‌دهندگان متاهل و ۶ درصد مجردند. از نظر تحصیلات پاسخ‌گویان، ۱۲/۱ درصد بی‌ساد، ۱۸/۹ درصد ابتدایی، ۱۹/۵ درصد راهنمایی، ۲۴/۹ درصد متوسطه، ۵/۸ درصد فوق دیپلم، و ۱۸/۹ درصد لیسانس و بالاتر هستند. در زمینه اشتغال طبق اطلاعات به دست آمده از اهالی روستاهای هدف، بیشترین فعالیت اقتصادی روستا شغل کشاورزی با ۴۲/۲ درصد و کمترین فعالیت دامداری با ۳/۷ درصد بوده است.

جدول ۴. تحصیلات و اشتغال پاسخ‌گویان

درصد	تعداد	اشغال	درصد	تعداد	تحصیلات
۴۲/۲	۱۵۴	کشاورز	۱۲/۱	۴۴	بی‌ساد
۳/۷	۱۴	دامدار	۱۸/۹	۶۹	ابتدایی
۱۷/۳	۶۲	کارمند	۱۹/۵	۷۱	راهنمایی
۱۳/۶	۵۰	کارگر	۲۴/۹	۹۱	متوسطه
۱۶/۷	۶۱	خانه‌دار	۵/۸	۲۱	فوق دیپلم
۶/۵	۲۴	آزاد	۱۸/۹	۶۹	لیسانس و بالاتر

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

بحث و یافته‌ها

در این بخش، برای ارائه یافته‌های تحلیلی در راستای تأیید یا رد فرضیه‌های تحقیق، به بررسی و تجزیه و تحلیل داده‌ها و همچنین اطلاعات به دست آمده از برداشت‌های میدانی در قالب پرسشنامه از روستاهای مورد مطالعه پرداخته شده است. به منظور دست‌یابی به اهداف فرضیه اول پژوهش (بین توان‌های طبیعی با گسترش و ترویج زراعت گلخانه‌ای رابطه معناداری وجود دارد)، با توجه به نوع شاخص‌های موجود در مؤلفه طبیعی، از آزمون مان‌وا بتی استفاده شده است که نتایج حاصل در جدول ۵ ارائه می‌شود.

جدول ۵. مقایسه میانگین گویه‌های طبیعی بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای با استفاده از آزمون مان‌وايتی

گویه	گروه	N	میانگین رتبه‌ای	U مان‌وايتی	سطح معناداری	نتیجه آزمون تأیید رد
نوع اقلیم (آب و هوا)	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۱	۱۶۳/۷۵	۸۹۴۷/۵۰۰	۰/۰۰۲ (**)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۴۷	۱۳۴/۸۷			
وجود زمین‌های حاصل خیز کشاورزی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۴۴	۱۵۳/۸۲	۸۷۷۳/۵۰۰	۰/۰۰۲ (**)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۳۶	۱۲۶/۳۹			
دسترسی آسان و گستردگی زرعی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۱	۱۴۶/۱۲	۸۴۳۸/۰۰۰	۰/۰۴۹ (*)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۲۶	۱۳۰/۴۷			
کاهش نیاز آبی محصولات کشاورزی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۴۴	۱۴۵/۷۳	۷۳۱۱/۰۰۰	۰/۰۰۳ (**)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۲۴	۱۲۱/۴۶			
نیود آبودگی‌های محیطی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۰	۱۶۱/۵۲	۱۰۹۱۰/۰۰۰	۰/۰۴۸ (*)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۸۹	۱۶۳/۳۱			
رضایت از کیفیت محیط زیست	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۴۹	۱۶۳/۳۰	۱۰۳۸۶/۰۰۰	۰/۰۲۴ (*)	- *
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۵۸	۱۴۵/۲۳			

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود، بین مقایسه میانگین گویه‌های طبیعی دو گروه روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای اختلاف معناداری وجود دارد. با توجه به مقدار آماره مان‌وايتی و سطح معناداری متغیرهای توان‌های طبیعی (متغیر مستقل) بر روی متغیر وابسته (توسعه و ترویج زراعت گلخانه‌ای) فرض تحقیق تأیید می‌شود. منطقه مورد مطالعه از نظر اقلیمی و وضعیت خاک و حاصل خیزی آن بسیار برای کشاورزی مناسب است. در سال‌های اخیر به علت کاهش نزولات جوی و کم‌شدن سفره‌های آب زیرزمینی، روستاییان برای دسترسی به آب برای کشاورزی با مشکل مواجه شده‌اند. بنابراین، لازم است در زمینه زراعت گلخانه‌ای به علت نیاز کمتر به آب در این منطقه اقداماتی انجام گیرد که در حال حاضر به صورت سنتی و در محیط‌های کوچک فعالیت‌هایی رو به گسترش از سوی روستاییان انجام گرفته است که به علت مزایای این نوع کشت تولید بیش از یک محصول در طول سال، افزایش تولید در واحد سطح، کنترل کیفیت تولید، صرفه‌جویی در مصرف آب، تنظیم تقویم تولید بر اساس نیاز بازار، و ایجاد فرسته‌های متنوع شغلی در افزایش درآمد و معیشت پایدار روستاییان تأثیرگذار بوده است. بنابراین، ضریب نفوذ این فعالیت هر سال روندی تصاعدی داشته و انتظار می‌رود طی دهه آینده کشت غالب در محدوده مورد مطالعه به صورت زراعت گلخانه‌ای باشد.

دومین فرضیه‌ای که در ارتباط با نقش توسعه زراعت گلخانه‌ای بر معیشت پایدار خانوارهای روستایی دهستان دلن مطرح می‌شود این است که بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و ابعاد مختلف اقتصادی و اجتماعی رابطه معناداری وجود دارد و در ادامه به بررسی وضعیت هر یک از شاخص‌های این مؤلفه‌ها پرداخته شد.

در جدول ۶ بر اساس آزمون ناپارامتریک مان‌وايتی، مقایسه میانگین شاخص‌های اقتصادی در بین دو گروه روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای نشان می‌دهد بین گویه‌های افزایش درآمد در بخش کشاورزی، میزان رضایت از افزایش درآمد در بخش کشاورزی، وجود تنوع محصولات تولیدی در فصول مختلف و میزان رضایت از وجود تنوع محصولات تولیدی در فصول مختلف اخلاقی و افزایش راندمان تولید محصولات و تولید مدام آن و میزان رضایت از افزایش راندمان تولید محصولات تفاوت معناداری وجود دارد. با مقایسه درآمد روستاییان

دارای زراعت گلخانه‌ای نسبت به روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای می‌توان به تفاوت درآمدی بین ۵ الی ۱۰ برابر اشاره کرد که می‌توان با تغییر رویکرد از کشت سبزیجات و صیفی‌جات به سمت کشت گیاهان دارویی و زیستی و تولید قارچ این تفاوت را به بیش از ۱۰ برابر نیز تغییر داد. از طرفی، می‌توان به ازای هر هکتار گلخانه ۱۰ شغل مستقیم و ۲۰ شغل غیرمستقیم ایجاد و برای نیروهای فاقد کار روستایی و تحصیل کردگان رشته‌های کشاورزی مشاغل مناسب و پُردرآمد ایجاد کرد.

جدول ۶. مقایسه میانگین شاخص‌های اقتصادی بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای با استفاده از آزمون مان‌وایتنی

نحوه	گویه	N	میانگین رتبه‌ای	مان‌وایتنی U	سطح معناداری	نتیجه آزمون	تأثید رد
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	افزایش درآمد در بخش کشاورزی	۱۳۷	۱۱۸/۴۲	۶۷۷۰,۵۰۰	***	- *	۰,۰۰۲
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۳۵	۱۵۴/۸۵				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	میزان رضایت از افزایش درآمد در بخش کشاورزی	۱۴۵	۱۸۰/۳۵	۱۲۵۴,۰۰۰	۰,۰۴۹ (*)	- *	۰,۰۰۲
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۹۴	۱۶۲/۲۶				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	افزایش راندمان تولید محصولات و تولید مدام آن	۱۵۰	۱۸۱/۱۶	۱۳۸۵۱,۰۰۰	۰,۰۰۲ (*)	- *	۰,۰۰۲
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۹۸	۱۵۹/۴۵				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	میزان رضایت از افزایش راندمان تولید محصولات و تولید مدام آن	۱۵۲	۱۶۸/۴۴	۱۱۵۶۱,۰۰۰	۰,۰۰۲ (*)	- *	۰,۰۰۲
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۶۸	۱۵۳/۳۲				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	وجود تنوع محصولات تولیدی در فضول مختلف	۱۵۳	۱۶۵/۶۴	۱۳۵۶۲,۰۰۰	۰,۰۳۲ (*)	- *	۰,۰۳۲
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۱	۱۸۶/۵۳				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	میزان رضایت از وجود تنوع محصولات تولیدی در فضول مختلف	۱۲۴	۱۰۰/۸۶	۱۹۷۲,۰۰۰	۰,۰۴۸ (*)	- *	۰,۰۴۸
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۵۷	۱۸۶/۴۷				

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

جدول ۷. مقایسه میانگین شاخص‌های اجتماعی بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای با استفاده از آزمون مان‌وایتنی

نحوه	گویه	N	میانگین رتبه‌ای	مان‌وایتنی U	سطح معناداری	نتیجه آزمون	تأثید رد
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	افزایش انگیزه ماندگاری روستاییان	۱۴۳	۱۵۷/۲۹	۱۲۱۲۳,۰۰۰	(ns) ۰,۹۵۴	* -	*
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۷۰	۱۵۶/۷۶				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	میزان شرکت و علاقه‌مندی در تصمیم‌گیری و فعالیت‌های اجرایی در روستا	۱۴۷	۱۵۷/۹۷	۱۲۳۴۳,۰۰۰	۰,۰۳۲ (*)	- *	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۹۳	۱۸۰/۰۵				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	افزایش علاقه‌مندی به در اختیار قراردادن تجربه کاری به سایر روستاییان	۱۵۰	۱۶۸/۹۰	۱۴۰۱۰,۵۰۰	(ns) ۰,۳۳۶	* -	*
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۹۷	۱۷۷/۸۸				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	امن‌بودن روستا به لحاظ محیط سرمایه‌گذاری در زمینه زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۹۷/۸۱	۱۳۴۹۳,۵۰۰	۰,۰۰۵ (***)	- *	*
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۹	۱۶۹/۵۶				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	افزایش همبستگی و انسجام اجتماعی در بین روستاییان	۱۵۳	۱۹۰/۵۸	۱۳۵۲۹,۰۰۰	۰,۰۲۲ (*)	- *	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۲	۱۶۸/۴۸				
روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	ترجیح راهاندازی کسب و کار در روستا نسبت به شهر در زمینه زراعت گلخانه‌ای	۱۵۱	۲۳۶/۹۰	۵۷۰۳,۵۰۰	۰,۰۰۰ (***)	- *	*
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۰	۱۳۰/۰۲				

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

طبق اطلاعات مندرج در جدول ۷، میزان اثرگذاری مؤلفه‌های اجتماعی بین دو گروه (روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای) با آزمون ناپارامتریک مان‌وایتنی مقایسه شده است و نشان‌دهنده اختلاف معناداری بین گوییه‌های میزان مشارکت و علاقه‌مندی در تصمیم‌گیری و فعالیت‌های اجرایی در روستا، امن‌بودن روستا به لحاظ محیط سرماهی‌گذاری در زمینه زراعت گلخانه‌ای، افزایش همبستگی، انسجام اجتماعی در بین روستاییان، و ترجیح راهاندازی کسب و کار در روستا نسبت به شهر در زمینه زراعت گلخانه‌ای است و بین گوییه‌های افزایش انگیزه ماندگاری روستاییان و افزایش علاقه‌مندی به در اختیار قراردادن تجربه کاری به سایر روستاییان رابطه معناداری وجود ندارد. وجود مشکلات زیاد در روستاهای باعث می‌شود افراد انگیزه کمی برای ماندن در روستا داشته باشند و بیشتر افراد برای بهدست آوردن شرایط بهتر مهاجرت می‌کنند. همچنین، تجارب زیادی در زمینه‌های مختلف ممکن است نداشته باشند تا در اختیار دیگران بگذارند. همچنین، بالاترین میانگین رتبه با ۲۳۶,۹۰ مربوط به ترجیح راهاندازی کسب و کار در روستا نسبت به شهر در زمینه زراعت گلخانه‌ای است. بنابراین، روستاییان به علت داشتن زمین و شرایط مساعدتر روستا از لحاظ کشاورزی ترجیح می‌دهند برای ایجاد گلخانه روستای خود را انتخاب کنند تا متتحمل هزینه کمتری شوند.

مشارکت

مشارکت مردم در امور روستا می‌تواند به توسعه و بهبود روستا در سریع‌ترین زمان ممکن کمک کند. مشارکت در تصمیم‌گیری توسط مردم روستا در اجرای فعالیت‌های عمرانی و توسعه روستایی باعث اولویت‌بندی در تعیین موضوعات توسعه توسط خود روستاییان می‌شود و از خودبیگانگی نسبت به امور توسعه به وجود نمی‌آید. در اجرای طرح‌ها برنامه‌ریزان می‌توانند از مشارکت مردم جهت اجرای طرح‌ها کمک بگیرند. اگر مردم بدانند طرح توسعه با نظر خودشان و برای بهتر کردن زندگی خودشان به‌اجرا درمی‌آید، در طرح توسعه شرکت می‌کنند. این مشارکت ممکن است به اشکال گوناگون باشد. برخی به صورت مالی، برخی به صورت یاری، برخی به صورت فکری، برخی به صورت طراحی و مدیریت، و عده‌ای دیگری هم در نگهداری پروژه شرکت می‌کنند.

جدول ۸. مقایسه میانگین مشارکت روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای با استفاده از آزمون T مستقل

		نتیجه آزمون		مشارکت در کمک به دهیاری	
	رد	میانگین	مقدار T	سطح معناداری	گروه
-	*	۰,۰۰۰ (***)	۷,۴۰۳ ۱۳,۱۹۵	۱۷۰,۸۱۹,۳۹۸۰ ۱۸۰,۰۰۰	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای
					مشارکت مالی (ریال)
-	*	۰,۰۰۰ (***)	۲,۶۲۷ ۳,۵۸۴	۱,۶۵۸۹ ۰,۸۴۰۰	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای
					مشارکت یاری (نفر روز)
-	*	۰,۰۰۵ (***)	۶,۹۴۰ ۹,۸۸۳	۱۹,۶۹۵۷ ۶,۴۸۰۰	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای
					مشارکت مشورتی (ساعتی در هفته)

مأخذ: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۸

بر اساس آزمون T مستقل در جدول ۸، بین دو گروه روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای تفاوت معناداری بین گوییه‌های مشارکت مالی، مشارکت یاری، و مشارکت مشورتی وجود دارد. بررسی و ارزیابی مشارکت مردم در جریان تهیه و اجرای طرح‌های توسعه حاکی از آن است که میزان مشارکت روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای بیشتر از گروه روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای است. باید دقت کرد جلب مشارکت اجتماعی روستاییان به دلیل تغییر رویکرد دولت‌ها و تغییر برنامه‌ها باعث عدم هماهنگی دانش و بینش جامعه روستایی نشود، توسعه روستایی با

چالش‌هایی مانند مهاجرت، بیکاری، تخلیه روستاهای مواجه نشود، و صرف مشارکت محدود به مشارکت مالی روستاییان نشود. درنهایت، با توجه به خروجی جدول‌ها، فرضیه دوم- رابطه بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و بهبود مؤلفه‌های اقتصادی و اجتماعی خانوارهای روستایی- تأیید می‌شود.

فیزیکی - کالبدی

به منظور دست‌یابی به اهداف فرضیه سوم پژوهش (بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و ارتقای مؤلفه‌های فیزیکی- کالبدی خانوارهای روستایی رابطه معناداری وجود دارد)، با توجه به نوع شاخص‌های موجود در مؤلفه‌های فیزیکی- کالبدی از آزمون مان‌وایتنی استفاده شده است که نتایج حاصل از آن در جدول ۹ مشاهده می‌شود.

جدول ۹. مقایسه میانگین متغیرهای فیزیکی- کالبدی بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای با استفاده از آزمون مان‌وایتنی

گویه	گروه	N	رتبه‌ای	میانگین	مان وایتنی U	سطح معناداری	نتیجه آزمون	رد تأیید
دسترسی آسان به روستاهای اطراف و شهر	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۶۳/۳۷	۱۳۲۱۴,۵۰۰	۰,۰۰۵ (**)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۳	۱۸۹/۹۰					
دسترسی راحت به وسایل حمل و نقل و جابه‌جایی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۶۵,۶۴	۱۳۵۶۲,۰۰۰	۰,۰۳۲ (*)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۱	۱۸۶,۵۳					
برخورداری از ابزارهای اولیه فعالیت	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۲	۱۶۸,۴۴	۱۱۵۶۱,۰۰۰	۰,۰۰۳ (*)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۶۸	۱۵۳/۳۲					
دسترسی به خدمات آموزشی و بهداشتی	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۴	۱۷۸,۹۸	۱۵۶۲۸,۰۰۰	(ns) ۰,۵۵۱	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۱۰	۱۸۵,۰۸					
برخورداری از امکانات اولیه (آب، برق، گاز)	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۷۸,۷۲	۱۵۵۶۲,۵۰۰	(ns) ۰,۷۰۰	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۷	۱۸۱,۸۲					
میزان رضایت از نحوه دفع آب‌های سطحی روستا	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۴۴	۱۷۷,۸۴	۱۰۷۵۱,۵۰۰	۰,۰۰۴ (**)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۱۸۰	۱۵۰,۲۳					
میزان رضایت از نحوه دفن و دفع زباله و پسماند در روستا	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۷۴,۲۸	۱۴۸۸۳,۵۰۰	(ns) ۰,۱۷۶	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۹	۱۸۶,۷۹					
تغییر کاربری زمین‌های روستا در چند سال اخیر	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۳	۱۷۹,۷۱	۱۵۴۹۷,۵۰۰	۰,۰۰۲ (*)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۴	۱۷۸,۴۷					
میزان رضایت از مصالح استفاده شده در مسکن	روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای	۱۵۴	۱۸۲,۷۷	۱۴۷۴۴,۵۰۰	۰,۰۰۲ (*)	*	-	-
	روستاییان فاقد زراعت گلخانه‌ای	۲۰۵	۱۷۷,۹۲					

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۸

طبق اطلاعات مندرج در جدول ۹، مقایسه میزان اثرگذاری مؤلفه‌های فیزیکی- کالبدی بین دو گروه روستاییان (دارای زراعت گلخانه‌ای و فاقد زراعت گلخانه‌ای) با آزمون ناپارامتریک مان‌وایتنی نشان‌دهنده تفاوت معناداری بین گویه‌های دسترسی آسان به روستاهای اطراف و شهر، دسترسی راحت به وسایل حمل و نقل و جابه‌جایی و میزان رضایت از نحوه دفع آب‌های سطحی روستا، برخورداری از ابزارهای اولیه فعالیت، تغییر کاربری زمین‌های روستا در چند سال اخیر، میزان رضایت از مصالح استفاده شده در مسکن وجود دارد. ساکنان روستاهای مورد مطالعه از لحاظ دسترسی به روستاهای اطراف و شهر و دسترسی راحت به وسایل حمل و نقل و جابه‌جایی به علت نزدیکی به شهرهای رامیان، آزادشهر، دلنده، خان بیین، و تاتارعلیا در این زمینه مشکلات کمتری دارند. در زمینه آموزشی بسیاری از روستاهای فقط مدرسه ابتدایی و راهنمایی دارند و بعضی روستاهای مجاور هم مدارس و خانه بهداشت مشترک دارند و از لحاظ امکانات

در حدی نیستند که پاسخ‌گوی نیازهای روستاییان باشد و افراد مجبور به مراجعه به شهرهای اطراف می‌شوند. بسیاری از روستاهای منطقه مورد مطالعه گاز لوله‌کشی و سامانه تصفیه آب ندارند. افراد دو گروه در زمینه جمع‌آوری آبهای سطحی رضایتمندی دارند. اما در زمینه نحوه دفن و دفع زباله و پسماندها رضایت کافی ندارند زیرا نیمی از روستاهای مورد مطالعه سامانه جمع‌آوری زباله ندارند. کاربری اراضی هم در سال‌های اخیر تا حدودی تغییر کرده است. همچنین، مصالحی که در ساخت مسکن روستاهای مورد مطالعه استفاده شده است مصالح کم‌دoram (خشش و چوب) و نیمه بادوام (آجر) هستند. استفاده از مصالح بادوام (بتون آرمه) باعث می‌شود مسکن در برابر حوادث طبیعی مانند زلزله، سیل، و بادهای تند و قوی ضریب اطمینان بیشتری داشته باشد و اینمی افراد ساکن در خانواده را تأمین کند. افراد مورد مطالعه از مصالح به کاررفته و کیفیت مسکن خود ناراضی‌اند. در ضمن خروجی جدول بیانگر آن است که کنترل بعضی از این متغیرها به خارج از مدیریت درونی روستا و به نهادهای متولی خارج از اختیارات روستا بر می‌گردد. درنهایت، با توجه به یافته‌ها، فرضیه سوم مبنی بر رابطه بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و ارتقای مؤلفه‌های فیزیکی - کالبدی خانوارهای روستایی تأیید می‌شود.

نتیجه‌گیری

کشت گلخانه‌ای یکی از شیوه‌های مدرن برای مقابله با تغییرات جوی اثرگذار بر گیاهان همانند گرم‌زادگی و سرم‌زادگی و کم‌آبی محسوب می‌شود. با توجه به بحران کم‌آبی و خشک‌سالی‌های اخیر که موجب چالش‌های جدی در بخش‌های مختلف استان به خصوص بخش کشاورزی شده است و اینکه بالا بودن راندمان آبیاری در بخش کشاورزی یکی از مهم‌ترین عوامل خشک‌شدن و کاهش سطح آب‌های زیرزمینی می‌شود، برای رفع این مشکل در سال‌های اخیر راهکارهای متعددی از جمله اجرای طرح‌های بزرگ و کوچک آبیاری تحت‌شار و نیز کشت گلخانه‌ای مورد تأکید قرار گرفته است. در این راستا در این تحقیق به موضوع توسعه زراعت گلخانه‌ای در معیشت پایدار خانوارهای روستایی پرداخته شد. اولین فرضیه پژوهش چنین بیان شد که ارتباط معنادار بین توان‌های طبیعی با گسترش و ترویج زراعت گلخانه‌ای در روستاهای دهستان دلند رامیان وجود دارد. به‌منظور آزمون این فرضیه از آزمون مان‌وايتی استفاده شد. این منطقه با توجه به اقلیم بسیار مساعد دارای اراضی حاصل‌خیز و مستعد کشاورزی است با دسترسی بسیار مناسب و بستری مسطح که از آبرفت رودهای متعدد دائمی و فصلی، که در ناحیه جریان دارند، به وجود آمده است. با توجه به شرایط آب و هوایی، خشک‌سالی، و مشکلات کمبود منابع آبی، برای تأمین امنیت غذایی جمعیت کشور چاره‌ای جز تولید به روش گلخانه‌ای نداریم که در این حوزه و بیشتر شهرستان‌های استان شرایط ویژه‌ای برای توسعه شهرک‌های کشاورزی و به‌خصوص در حوزه کشت‌های گلخانه‌ای وجود دارد. لذا، با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، با سطح اطمینان بسیار بالا این فرضیه تأیید شد.

در فرضیه دوم پژوهش به رابطه معنادار بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و بهمود مؤلفه‌های اقتصادی و اجتماعی خانوارهای روستایی پرداخته شد و بر اساس نتایج به‌دست‌آمده در بیشتر متغیرها رابطه معناداری وجود دارد. تا سال ۱۳۹۶ در حدود ۱۲ هزار متر مربع سطح زیر کشت گلخانه‌ای در استان بوده و الان به بیش از ۲۰۰ هزار متر مربع افزایش یافته است و پیش‌بینی توسعه گلخانه‌ها در برنامه هفتم به ۱۵۰۰ هکتار بالغ می‌شود. استان گلستان دومین رتبه در جذب تسهیلات مصوب کارگروه ملی برای توسعه کشت گلخانه‌ای را دارا بوده است. با وجود این، هنوز تعداد زیادی از متغیرهای منتظر دریافت اعتبارات لازم برای توسعه این فعالیت هستند. از لحاظ اقتصادی، نبود امکانات کافی در محدوده مورد مطالعه، مشکلات بازار فروش، نبود پایانه مرکز برای ارائه خدمات از تهیه نهاده تا فروش محصولات، وثیقه‌های

سنگین بانکی، انتخاب محل مناسب گلخانه، مدیریت علمی، مساحت و استحکام سازه، انتخاب نوع محصول، فرایند طولانی دریافت وام، و راهاندازی بورس محصولات کشاورزی از جمله چالش‌های توسعه این فعالیت‌اند و به تدبیر جدی‌تر در راستای رشد و توسعه زراعت گلخانه‌ای نیاز است. بنابراین، این شیوه کشت همچنان به صورت سنتی در ابعاد کوچک با رشد سریعی در حال گسترش است. اما کارایی این نوع کشت در ابعاد بزرگ‌تر بسیار منطقی و مطلوب خواهد بود، زیرا قابلیت‌های طبیعی محدوده چنین شرایطی را فراهم کرده است. البته، ناگفته نماند که در زمینه اقتصادی نسبت به سال‌های گذشته شاهد افزایش درآمد نسبتاً مطلوب و تنوع محصولات تولید گلخانه‌ای در فضول مختلف بوده‌ایم. برای احداث هر یک متر مربع گلخانه نیاز به ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان سرمایه است که شرایط را برای سرمایه‌گذاران سخت کرده است. از سوی دیگر، مباحث مربوط به بازار گانی محصولات گلخانه‌ای نیز مطرح است که باید بازار مطمئن و پایداری برای این نوع محصولات ایجاد کرد. توسعه گلخانه‌ها نه فقط می‌تواند زمینه را برای تولید پایدار محصول در خارج از فضول فراهم کند، بلکه می‌تواند به صادرات محصول نیز نگاهی جدی داشته باشد. از طرفی، شایان ذکر است با توجه به تحقیقات نگارنده‌گان می‌توان در جهت پایدارکردن این فعالیت نسبت به گشايش بازارهای کشورهای آسیای میانه و بهخصوص بازار پُرونق روسیه اقدام کرد و همچنین با توجه به تمایل سرمایه‌گذاران خارجی بهخصوص روس‌ها، که علاقه زیادی به سرمایه‌گذاری در این فعالیت دارند، می‌توان در شرایط تحریمی نسبت به تولید و صادرات غیرنفتی در بخش کشاورزی خصوصاً زراعت گلخانه‌ای اقدام ویژه‌ای کرد و از این پتانسیل دوطرفه استفاده بهینه‌ای نمود. از لحاظ شاخص‌های اجتماعی بر اساس نتایج به دست آمده از آزمون‌های مان‌وایتنی و T مستقل، وجود این رابطه تأیید شده است و میزان مشارکت و علاقه‌مندی روستاییان در تصمیم‌گیری و فعالیت‌های اجرایی و سرمایه‌گذاری آنان در کسب و کارهای مختلف نسبت به گذشته به خصوص در بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای بیشتر شده است.

در سومین فرضیه به بررسی رابطه بین توسعه زراعت گلخانه‌ای و ارتقای مؤلفه‌های فیزیکی - کالبدی خانوارهای روستایی با استفاده از آزمون مان‌وایتنی پرداخته شد. طبق نتایج به دست آمده، فرضیه در بعضی گوییه‌ها دارای رابطه معنادار است، ولی در بیشتر متغیرهای کالبدی تفاوت چندانی بین روستاییان دارای زراعت گلخانه‌ای و روستاییان قادر زراعت گلخانه به علت فضا و مساحت کم گلخانه‌ها مشاهده نشد که می‌توان با افزایش مساحت گلخانه‌ها شاهد تغییرات بنیادی در مؤلفه‌های فیزیکی و کالبدی روستاییان بود. دانش اندک بهره‌برداران درباره کشت‌های گلخانه‌ای و همچنین سرمایه‌گذاری کلان روند توسعه گلخانه‌ها را کند کرده است. نبود دانش عاملی است که امکان ایجاد ارتباطات گستردگر با مرکزی مانند مرکز علم و فناوری استان را هم محدود می‌کند. برای حل این مسئله و ارتقای روابط علمی، باید دانش‌آموختگان رشته‌های کشاورزی استان را به این سمت هدایت کرد تا هم خودشان در این زمینه فعال شوند هم بتوانند این دانش را به سایر کشاورزان انتقال دهند. یافته‌های این پژوهش نیز با یافته‌های حسینی نقوی (۱۳۹۰)، علیخانی (۱۳۹۸)، قبری و همکاران (۱۳۹۰)، ودادی (۱۳۹۴)، چوبچیان و همکاران (۱۳۹۴)، رجبی تهرانی و همکاران (۱۳۹۵) مطابقت دارد و تأیید کننده یافته‌های مطالعات قبلی است.

چون دهستان مورد مطالعه در زمینه کشاورزی استعدادهای بالقوه‌ای دارد، برای بالفعل نمودن این توان‌ها، شناخت، برنامه‌ریزی، و سرمایه‌گذاری در بخش کشت‌های گلخانه‌ای با توجه به سیاست‌های اقتصاد مقاومتی با تأکید بر ماده ۲۷ قانون توسعه کشور توصیه می‌شود. بنابراین، استفاده مطلوب از پتانسیل‌ها و مزیت‌های منطقه برای شکوفایی و توسعه متوازن و همه‌جانبه روستاهای دهستان دلند امری ضروری است.

قسمت دشته و جلگه‌ای دهستان دلند استعداد خوبی برای زراعت آبی یک‌ساله دارد. بهتر است در این مناطق کشت‌های اصلی انجام گیرد و کشت گیاهان دارویی در منطقه کوهستانی آن انجام شود.

حمایت مالی و اختصاصی مسئولان در جهت حل مشکلاتی همچون کمبود نقدینگی و بازار فروش از موارد مهمی است که می‌توان با درایت و گشایش بازار استان‌های هم‌جوار در جهت توسعه گلخانه‌ها و ماندگاری جمعیت در نواحی روستایی گام‌های مهمی برداشت.

ترویج و تشویق روستاییان به کشت گلخانه‌ای با توجه به نیاز کمتر این نوع کشت به آب در جهت مدیریت آب با توجه به کاهش نزولات جوی و منابع آب زیرزمینی از اهم ضروریات تلقی می‌شود. کاهش مصرف آب، کنترل بهتر و راحت‌تر آفات و بیماری‌ها، افزایش ۱۰ تا ۱۲ برابر میزان عملکرد در واحد سطح در مقایسه با کشت در فضای باز و امنیت غذایی مردم از جمله فواید ایجاد این خانه‌های تولید محصولات کشاورزی است. در فضای باز به ازای تولید هر کیلو سبزی و صیفی به طور متوسط ۴۰۰ تا ۴۵۰ لیتر آب مصرف می‌شود، اما در روش گلخانه‌ای به ازای هر کیلو ۴۵ تا ۶۰ لیتر آب نیاز است.

پیشنهادها

- استفاده از اراضی غیر قابل کشت با سیستم هیدرопونیک، مانند گلخانه‌های پرورش سبزیجات؛
- کشت محصولات مناسب با شرایط اقلیمی و وضعیت خاک و آب در محدوده مورد مطالعه با توجه به وجود مراکز علمی معتبری همچون دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان؛
- گلخانه‌ها به عنوان شیوه‌های نوین و مناسب کشت جهت جلوگیری از کم‌قوت‌شدن زمین، فرسایش خاک، و کاهش حاصل‌خیزی زمین‌های زراعی تلقی می‌شوند. تغییر الگوی کشت به سمت گلخانه‌ها؛
- بیمه کردن محصولات زراعی و گلخانه‌ای؛
- ارائه نهاده‌های جدید و اصلاح شده (بذر، کود، سم، تأمین سوت، و ...) توسط جهاد کشاورزی؛
- جلب مشارکت مردم در سرمایه‌گذاری برای ایجاد و توسعه صنایع روستایی (تبديلی، کوچک، و دستی) در راستای کشاورزی؛
- برگزاری کلاس‌های آموزشی در زمینه کشت و زرع و به خصوص مزایای شیوه گلخانه‌ای محصولات توسط جهاد کشاورزی؛
- کشت گیاهان و محصولات استراتژیک و سودآور در راستای معیشت پایدار و افزایش درآمد خانوارهای روستایی؛
- جلوگیری از ساخت و سازهای غیرمجاز در زمین‌های مرغوب کشاورزی و به خصوص ویلاسازی در این اراضی.

منابع

۱. اعظمی، موسی و هاشمی، امین، ۱۳۹۶، تحلیل تأثیرات شرکت‌های کشت و صنعت بر دارایی‌های خانوارهای کارگران شاغل با رویکرد معیشت پایدار (مورد مطالعه: کشت و صنعت میان آب خوزستان)، پژوهش‌های روستایی، دوره ۸، شماره ۴، صص ۵۹۱-۵۰۶.
۲. توکلی، مرتضی؛ احمدی، شیرکو و فاضل‌نیا، غریب، ۱۳۹۵، تحلیل عوامل مؤثر بر معیشت روستایی (بررسی موردی: روستاهای شهرستان سردشت)، نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی، دوره ۲۰، شماره ۵۸، صص ۸۱-۶۳.
۳. جهان‌تیغ، راضیه، ۱۳۹۰، آسیب‌شناسی طرح‌های هادی روستایی در ابعاد (اجتماعی و اقتصادی) مطالعه موردی: دهستان‌های مرکزی و پخش شیب آن (دشت سیستان)، استاد راهنمای: سیروس قنبری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان.
۴. جهانیان، ناصر (۱۳۸۲)، هدف توسعه با نگرش سیستمی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.
۵. چوبچیان، شهلا؛ اسدی، علی؛ کلانتری، خلیل و بیگلری فرد، علی، ۱۳۹۴). بررسی عوامل مؤثر بر راندمان گلخانه‌های توت فرنگی؛ راهکارهایی برای توسعه کارآفرینی کشاورزی، کارآفرینی در کشاورزی، دوره ۲، شماره ۲، صص ۳۵-۴۶.

۶. حسینی نقوی، نفیسه‌السادات، ۱۳۹۰، بررسی تأثیر روش‌های نوین کشت گلخانه‌ای بر بازدهی تولیدات آن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد تهران مرکز.
۷. خسروزادیان، مريم، غنیان، منصور و عبدالشاهی، عباس، ۱۳۹۵، اولویت‌بندی نظام بهره‌برداری کشاورزی شهرستان بهبهان بر اساس الگوی معیشت پایدار، تعامل و کشاورزی (تعارف)، دوره ۵، شماره ۱۹، صص ۱۴۳-۱۶۶.
۸. رجبی تهرانی، نرگس؛ محمدی، محمد و دهیوری، سحر، ۱۳۹۵، بررسی عوامل مؤثر بر سودآوری واحدهای گلخانه‌ای در دشت ورامین، راهبردهای توسعه روستایی، دوره ۳، شماره ۴، صص ۵۳۷-۵۵۴.
۹. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان گلستان، ۱۳۹۵.
۱۰. سالنامه آماری استان گلستان، ۱۳۹۵.
۱۱. سجاسی قیداری، حمداده؛ صادقلو، طاهره و شکوری‌فرد، اسماعیل، ۱۳۹۵، سنجش سطح دارایی‌های معیشتی در مناطق روستایی با رویکرد معیشت پایدار (مطالعه موردی: روستاهای شهرستان تایباد)، پژوهش و برنامه‌ریزی روستایی، دوره ۵، شماره ۱، صص ۱۹۷-۲۱۵.
۱۲. شرفی، لیندا و زرافشانی، کیومرث، ۱۳۹۰، سنجش آسیب‌پذیری، نقطه آغاز مدیریت ریسک در خشک‌سالی، مطالعه موردی: سر پل ذهاب، اسلام‌آباد غرب و جوانرود، برنامه‌ریزی منطقه‌ای، دوره ۱، شماره ۱، صص ۴۳-۵۶.
۱۳. صحنه، بهمن، ۱۳۹۰، بازگشت مهاجران به روستاها و نقش آن در معیشت پایدار روستایی مطالعه موردی، شهرستان آق‌قلاء استان گلستان، پایان‌نامه مقطع دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران.
۱۴. صدرموسوی، میرستار؛ کریم‌زاده، حسین؛ آقایاری هیر، محسن و خالقی، عقیل، ۱۳۹۹، تحلیل موانع اثربخشی برنامه‌های توسعه روستایی به روش آمیخته مورد مطالعه: شهرستان ورزقان، نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی، دوره ۲۴، شماره ۷۲، صص ۳۱۷-۲۹۳.
۱۵. علیخانی، محسن، ۱۳۹۸، تحلیل نگرش گلخانه‌داران دشت ورامین در زمینه کشاورزی پایدار، پنجمین همایش بین‌المللی مهندسی کشاورزی و محیط زیست با رویکرد توسعه پایدار، شیراز، مرکز راهکارهای دست‌یابی به توسعه پایدار.
۱۶. قنبری، سیروس؛ بهادری امجزی، فرخ‌لقا و پهلوان درینی، موسی، ۱۳۹۴، بررسی نقش توسعه کشت‌های گلخانه‌ای در توسعه مناطق روستایی (مطالعه موردی: شهرستان جیرفت، دهستان دولت‌آباد)، اولین همایش بین‌المللی و چهارمین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار، همدان.
۱۷. مطیعی لنگرودی، سیدحسن؛ قدیری معموص، مجتبی؛ رضوانی، محمدرضا؛ نظری، عبدالحمید و صحنه، بهمن، ۱۳۹۰، تأثیر بازگشت مهاجران به روستاها در بهبود معیشت ساکنان مطالعه موردی: شهرستان آق‌قلاء، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۳، شماره ۷۸، صص ۶۷-۸۳.
۱۸. نوری، سیدهدایت‌الله؛ امینی، عباس و رحیمی، حمزه، ۱۳۹۵، ارزیابی رابطه کشاورزی پایدار و توسعه پایدار روستایی (مطالعه موردی: نواحی روستایی شهرستان فسا)، پژوهش‌های روستایی، دوره ۷، شماره ۴، صص ۶۸۸-۷۰۳.
۱۹. ودادی، الهام، ۱۳۹۰، تحلیل آسیب‌پذیری کشاورزان سیزی و صیفی کار با استفاده از چارچوب معیشت‌های روستایی پایدار؛ مطالعه موردی شهرستان اسدآباد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان.
۲۰. ویسی، فرزاد و نیکخواه، چنور، ۱۳۹۷، واکاوی نقش گردشگری در معیشت و پایداری معیشتی خانوارهای روستایی، مطالعه موردی: بخش اورامان سروآباد، نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی، دوره ۲۲، شماره ۶۶، صص ۳۲۹-۳۴۸.
21. Anderson, Jock R., 2002, *Risk Management in Rural Development*.Rural Strategy, Background Paper PP 1-33.
22. Chambers, Robert. and Conway, Gordon., 1991, *Sustainable rural livelihoods: practical concepts for the 21st century*. Sussex: Institute of Development Studies. PP 1-33.
23. CHF, 2005, *Sustainable Livelihoods Approach Guidelines*, Partners in Rural Development, Ottawa: Chapel. , ON, Canada.
24. Department for International Development, 2008, *Sustainable livelihoods guidance sheets*. London: DFID.
25. Fang, Yi-p.; Fan, Jie.; Shen, Mao-Ying. and Sng, Meng-giang, 2014, Sensitivity of livelihood strategy to livelihood capital in mountain areas: Empirical analysis based on different settlements in the upper reaches of the Minjiang River, China, *Ecological Indicators*, Vol. 38, PP. 225-235.
26. Ferguson, Jo-Anne, 2012, *Generating Sustainable Livelihoods; The Role of Co-Operatives*, Harnessing the Co-operative Advantage to Build a Better World, September 4-6, PP 1-9.

27. Fouracre, Phil., 2001, *Transport and sustainable rural livelihood, rural transport knowledge base, rural travel and transport program, Rural Transport Survey Techniques*, PP 1-11.
28. Horsley, Julia.; Prout, Sarah.; Tonts, Matthew. and Ali, Saleem. H., 2015, Sustainable livelihoods and indicators for regional development in mining economies. *The Extractive Industries and Society*. No. 2, PP 368-380.
29. Kaag, Mayke.; Van Berkel, Rik.; Brons, Johan.; De Bruijn, Mirjam.; Van Dijk, Han.; De Haan, Leo.; Nooteboom, Gerben. and Zoomers, Annelies., 2012, *Poverty is bad: Ways forward in livelihood research. Paper presented at the CERES 'Pathways of Development' seminar*, PP (1-19), Utrecht, Netherlands, 6 F.
30. McDonagh, John.; Bunning, Silvia. and Rioux, John D., 2009, *Methodological Approach, Planning and Analysis, Field Manual for Local Level Land Degradation Assessment in Dry lands*, United Nations University (UNU). PP 1-76.
31. Mir Aref, Sadeq, 2016, *Improving Livelihood of Rural Community Through Greenhouse Farming A Case Study of INJIL District HERAT Afghanistan*, Thesis Presented to the Higher Degree Committee Of Ritsumeikan Asia Pacific University.
32. Morse, Stephen.; McNamara, Nora. and Acholo, Moses., 2009, Sustainable livelihood approach: A critical analysis of theory and practice, *Geographical Paper*, PP 3-15.
33. Moustafa, Ahmed T., 2007, Improving Family Incomes and Livelihoods in Rural Afghanistan through promotion of Sustainable Production Systems for high Value Crops with less Water. *International Center for Agricultural Research in the Dry Areas, ICARDA*, Aleppo, Syria. VII + 24 pp.
34. Nikolaeva, Elena D., 2018, *Efficiency Analysis of Agricultural Cooperation in Russia*. Chelyabinsk State University, Kashirinykh Br, Russia, 1, PP 364-373.
35. Serrat, Olivier., 2008, *The Sustainable Livelihoods Approach*, Manila: ADB. PP 1-5.
36. Tang, Qing.; Bennett, Sean.J.; Xu, Yong. and Li, Yang., 2013, *Agricultural practices and sustainable livelihood: Rural transformation within the Loess Plateau*, China, *Applied Geography*, PP 15-23.
37. Timalsina, Krishna Prasad., 2007, *Rural Urban Migration and Livelihood in the Informal Sector A Study of Street Vendors of Kathmandu Metropolitan City*, Nepal: Norwegian University of Science and Technology (NTNU). PP 1-134.
38. Tittarelli, Fabio, 2020, Organic Greenhouse Production: Towards an Agroecological Approach in the Framework of the New European Regulation-A Review, *Journal Agronomy, Council for Agricultural Research and Economics (CREA)*, Research Centre for Agriculture and Environment, Via della Navicella 2-4, 00184 Rome, Italy. PP 1-12.